

РЕШЕНИЕ

№ 212

гр. Пазарджик, 19.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПАЗАРДЖИК, XIV НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на десети март през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Димитър Бишуров

при участието на секретаря Ива Чавдарова
като разгледа докладваното от Димитър Бишуров Административно
наказателно дело № 20215220202016 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл.59 и сл. от ЗАНН.

Образувано е по жалба на „М.“ ЕООД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление в гр.Пазарджик, представлявано от управителя Д. Г. Т. против НП № 13-003031 от 25.210.2021 година на директора на Дирекция „ИТ“ Пазарджик, с което на основание чл.416 ал.5 от КТ, във връзка с чл.415в ал.1 от КТ и за нарушение на чл.128а, ал.1 от КТ е наложена имуществена санкция в размер на 300лв. /триста лева/.

Релевираните в жалбата оплаквания се свеждат до наличие на материална и процесуална незаконосъобразно на атакуваното НП, чиято отмяна се иска.

В съдебно заседание за дружеството жалбоподател се явява процесуален представител, който поддържа жалбата, като устно и в писмени бележки, излага съображения за нейната основателност. Претендира се и присъждане на разноски.

АНО чрез пълномощник оспорва жалбата в писмено становище, представено преди първото с.з. След последното съдебно заседание изпраща писмено становище, с което иска потвърждаване на НП, като претендира и присъждане на разноски.

Пазарджишкият районен съд, след като съобрази становищата на страните, съобразявайки закона, по вътрешно убеждение и като обсъди събраните по делото писмени и гласни доказателства, при съблюдаване разпоредбата на чл.63 от ЗАНН, прие за установено от фактическа страна следното:

Дружеството-жалбоподател е санкционирано за това, че в качеството си на работодател по смисъла на КТ, не било изпълнило задължението си за издаване на документи по писмено искане на работника или служителя в 14-дневен срок от искането на Ив. П. Х., ЕГН: *****, свързани с трудовото му правоотношение,

Ив. П. Х., ЕГН: *****, подал „Молба за извлечение“ от 29.06.2021г., на основание чл.128а ал. 1 от КТ, с която поискал от „М.“ ЕООД извлечение от ведомости за заплати за изплатени или неизплатени трудови възнаграждения и обезщетения за определен период. Молбата е била изпратена по куриер, като пратката била получена и подписана лично от управителя на дружеството, което било видно от приложената по преписката обратна разписка за куриерска пратка № 5300306798201 с дата 01.07.2021 година.

Нарушението е било извършено на 15.07.2021г. в гр. Пазарджик, т.е. деня, следващ последния ден, в който работодателят „М.“ ЕООД е бил длъжен да издаде и предостави необходимите документи, удостоверяващи факти, свързани с трудовото правоотношение, поискани от горесцитираното лице.

Нарушението е било констатирано на 17.08.2021г. при преглед на документацията на дружеството, касаеща трудовото законодателство, в сградата на Д „ИТ“-Пазарджик, когато не са били представени данни, работодателят да е изпълнил своето задължение за издаване на исканите документи в 14-дневен срок от искането, съгласно чл.128а ал.1 от КТ.

Всичко това съставлявало нарушение по чл.128а ал.1 от КТ, която правна норма императивно предвижда, че по писмено искане на работника или служителя работодателят е длъжен да му издаде и предостави необходимите документи, удостоверяващи факти, свързани с трудовото правоотношение, в 14-дневен срок от искането.

За констатираното нарушение на 17.08.2021г. бил съставен АУАН

от св. Т.Д. - ст. инспектор в Д "ИТ" Пазарджик, въз основа на който било издадено атакуваното НП. То било връчено на дружеството на 15.12.2021г., а жалбата против него била подадена чрез АНО на 20.12.2021г., т.е. в срока по чл.59 ал.2 от ЗАНН / в редакцията до 23.12.21г./, при което е процесуално допустима, като подадена в срок и от лице, активно легитимирано да инициира съдебен контрол за законосъобразност на атакуваното НП.

Гореописаната фактическа обстановка съдът възприе изцяло от събраните по делото писмени доказателства и показанията на актосъставителя - св.Д. и св.Т., както и частично от тези на свидетелите Х. и С..

При така установеното съдът намира, че жалбата е основателна.

Първо следва да се каже, че в хода на административнонаказателното производство, при описването на вмененото административно нарушение е допуснато съществено процесуално нарушение /СПН/, накърняващо правото на защита, което е основание за отмяна на НП. СПН се изразява в това, че не е било направено подробно описание на вмененото административно нарушение, при което жалбоподателят е бил в невъзможност адекватно да организира своята защита, като например оборва и оспорва онези факти, очертаващи от обективна страна вменения състав на адм. нарушението. Така например в НП е казано, че работникът И.Х. бил подал „Молба за извлечение“ на основание чл.128а ал. 1 от КТ, с която поискал от „М.“ ЕООД извлечение от ведомости за заплати за изплатени или неизплатени трудови възнаграждения и обезщетения за определен период. Именно непосочването на периода, за който работникът е бил подал молбата е накърнило правото на защита на дружеството-работодател. При липсата на конкретизация досежно въпросния период по месеци, години и т.н. се стига и до неяснота какво точно е било е дължимото поведение на работодателя досежно периода, за който е нужно да се издадат документите. Всичко това лишава дружеството от възможност да даде разумно и извинително обяснение относно това защо не е предоставило исканите документи. Още повече, че по делото се събраха доказателства, че лицето и неговата колежка – св. М.С. са напуснали работа , т.е.

прекратили са трудовите си правоотношения с дружеството в началото на мес. март 2021г., а в същото време в молбата се иска да се предоставят извлечения за заплати и за месеците април, май, юни и юли. Само това допуснато СПН е достатъчно да се отмени обжалваното НП.

Налице е обаче и друго основание за неговата отмяна, а именно, защото вмененото административно нарушение не е било извършено.

Установи се от показанията на св. С.Т., че дружеството изобщо не е получило молбите за извлечение на основание чл.128а ал.1 от КТ, изготвени от св.И.Х. и неговата колежка св. М.С.. Той е служител в дружеството и категорично изясни, че на 01.07.21г. е посрещнал куриера на куриерската фирма „Еконт“, след което го е съпроводил до управителя на дружеството. Категоричен беше и за това, че е присъствал по време на отварянето на пратка, изпратена от св.С., но в същата имало само един празен бял лист. Пак от показанията на св.Т. стана ясно, че св. И.Х. и св. М.С. били в интимни отношения, като в един момент работодателят ги разместил да работят в различни смени, а те били недоволни от това и в началото на мес. март 2021г. напуснали работа. Съдът няма основание да не се довери на св.Т., независимо че същият е служител на дружеството жалбоподател и в този смисъл е в служебна зависимост от него. Това обаче не го превръща автоматично в лъжесвидетел, още повече, че този свидетел депозира своите показания под страх от наказателна отговорност. Отделно от това неговите показания се подкрепиха и от тези на актосъставителя Д.. Тя бе също категорична, че когато е съставила и връчила АУАН на управителя на дружеството Д. Т., последната ѝ заявила устно, че била получила от двамата бивши работници празен плик, а не молбите за извлечения от ведомости за заплати. Индиция за това е и обстоятелството, че на дружеството е била изпратена призовка на основание чл.45 ал.1 от АПК, с която е било призовано на 13.08.21г. в 11:00 часа да се яви в сградата на ДИТ-Пазарджик, за да представи доказателства, удостоверяващи предприетите действия по искания на двамата работници на основание чл.128а ал.1 от КТ. Тази призовка е била връчена на управителя на дружеството на 04.08.21г. Без съмнение тази призовка е била изпратена по повод подадения сигнал до ДИТ-Пазарджик от св. М.С., входиран на 28.07.21г. На 13.08.21г. дружеството е информирало ДИТ-Пазарджик с писмо /л.19/, че при него не са постъпвали документи, които

да са основание за предприемане на действия по реда на чл.128а ал.1 от КТ.

Вярно е, че според показанията на свидетелите И.Х. и М.С., те били изпратили по куриер именно двете молби за извлечения от ведомости за заплатени или незаплатени трудови възнаграждения /л.16-17 от делото/, но техните показания не са така убедителни, че да установя с категоричност фактът, че управителят на дружеството е получил действително на 01.07.21г. техните две молби. Първо св. Х. заяви, че той не е ходил в куриерската фирма, когато са били пуснати молбите и следователно от неговите показания не може да се изясни дали наистина те са били пуснати или вместо тях е бил поставен празен бял лист. Св. С. заяви, че тя лично е пуснала двете молби при представител на куриерската фирма „Еконт“, но на това твърдение не би могло да се повярва безрезервно. Установи се, че тя, както и св.Х., след напускането си са имали негативни чувства към управителя на дружеството, като са подали няколко сигнала срещу него до ДИТ-Пазарджик с твърдения за нарушения на трудовото законодателство. Дори в представения по делото сигнал /л.14/ е посочено, че „това е третият сигнал, който подаваме с моя колега И.Х. срещу моя бивш работодател ...“. Всичко това не изключва възможността св.С. умишлено да е изпратила по куриера празен бял лист до бившия си работодател, а след това, при подаването на сигнала, да е приложила действителните молби за извлечения с твърдението, че такива не са им били предоставени в посочения от закона срок, с което да навреди на работодателя си.

Нещо повече, дори и да се приеме, че дружеството е получило молбите на двамата бивши служители /което не е категорично доказано по делото/, поисканите ведомости обективно не е имало как да бъдат издадени, тъй като двамата служители са напуснали дружеството в началото на м. март 2021 г., а в молбите се искат ведомости и за м. април, май, юни и м. юли 2021 г., като последният месец дори не е бил настъпил към датата на подаване на молбите- 29.06.2021 г. След прекратяване на трудовото правоотношение с двамата бивши работници, дружеството „М.“ ЕООД вече не е имало качеството на работодател по см. на § 1, т.1 от ДР на КТ и очевидно, че не е имало задължение да начислява и изплаща трудови възнаграждения и обезщетения на бившите си служители за последващи

прекратяването на правоотношението месеци. Съвсем отделен стои въпросът, че няма как да се иска издаване на извлечение от ведомост за изплатени или неизплатени възнаграждения за месец, който още не е настъпил- в случая и за м. юли 2021 година.

С оглед на казаното до тук съдът намира, че обжалваното НП е незаконосъобразно и следва да се отмени.

При този изход от делото, който е неблагоприятен за АНО, искането за присъждане в негова полза на юрискоултско възнаграждение не може да бъде удовлетворено. То не би могло да се уважи и на друго основание, а именно защото не е направено преди делото да бъде обявено за решаване. Практиката е категорична за това, че ако искането за присъждане на разноси е направено в писмена защита, а не от страна в производството и то най-късно в последното по делото заседание, то ще се яви неоснователно на второ основание. В този смисъл е и задължителната съдебна практика, обективирана в Тълкувателно решение № 6 от 6.11.2013 г. на ВКС по тълк. д. № 6/2012 г., ОСГТК.

С оглед изхода на делото, който е благоприятен за жалбоподателя, на последният се дължат разноси в размер на 150.00 лева за процесуално представителство, доколкото искането за заплащането им бе своевременно заявено в последното по делото заседание от страна на пълномощника. Заплащането в брой е надлежно удостоверено с представления по делото договор за правна защита и съдействие. Размерът на възнаграждението е под минимални, определен с Наредбата за минималните размери на адвокатските възнаграждения, който е 300 лева. Разноските следва да се възложат в тежест на Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“ със седалище в гр.София, тъй като тя има статут на юридическо лице съгласно чл.2 ал.1 от Устройствения правилник на изпълнителна агенция "Главна инспекция по труда" обн. ДВ. бр.6/2014г., а според чл.7 ал.1 от същия правилник, териториалните дирекции „Инспекция по труда“ са структурирани към Агенцията.

Предвид всичко изложено по-горе, Пазарджишкият районен съд в настоящият състав, след като извърши анализ на установените обстоятелства на основание чл.63 ал.2, т.1 от ЗАНН,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ НП № 13-003031 от 25.210.2021 година на директора на Дирекция „ИТ” Пазарджик, с което на „М.” ЕООД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление в гр.Пазарджик, представлявано от управителя Д. Г. Т., на основание чл.416 ал.5 от КТ, във връзка с чл.415в ал.1 от КТ и за нарушение на чл.128а, ал.1 от КТ е наложена имуществена санкция в размер на 300лв. /триста лева/.

ОСЪЖДА Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“, със седалище гр.София, ***, представлявана от изпълнителен директор **ДА ЗАПЛАТИ** на „М.” ЕООД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление в гр.Пазарджик, представлявано от управителя Д. Г. Т., разноси в размер на 150.00 (сто и петдесет) лева – възнаграждение за един адвокат.

Решението подлежи на обжалване пред Пазарджишкия административен съд в 14 дневен срок от съобщението за изготвянето му.

Съдия при Районен съд – Пазарджик: _____